

23,5, paa en Sten, der er truffen i det førstnævnte Aar, men ikke i de to senere. Nærmere Land træffes ogsaa i 1867 større Vanddybde, indtil 24 Fods Dybden atter træder frem omtrent paa samme Sted, hvor den er fundet i 1882 og 1888. Naar altsaa fornødent Hensyn tages til Usikkerheden ved Besling paa ujævn Stenbund, maa det siges ved de foretagne Undersøgelser at være paavist, at Havbunden N.V. for Sandnæshage ikke fra 1867 til 1888 har været nogen Forandring underkastet uden for en Vanddybde af 21 à 24 Fod.

Hvor der Vest for Sandnæshage findes Sandbund, er der derimod foregaaet betydelige Forandringer i Dybdeforholdene, ikke blot nærmere ved Land, hvor der findes Revler, men ogsaa udenfor disse, paa en Vanddybde af $3\frac{1}{2}$ à 4 Favne. Ud for Kysten c. 7,000 Fod S.V. for Sandnæshage er der saaledes fra 1867 til 1882 foregaaet en Udfløring paa de nævnte Vanddybder af indtil $\frac{1}{2}$ Favne, medens der fra 1882 til 1888 har fundet en lige saa stor Tilstandig Sted.

Kysten.

Af Plan 14, som giver en Fremstilling af Kystliniens Beliggenhed ved Sandnæshage i Aarene 1788, 1867, 1882 og 1888, henholdsvis efter Videnskaberne Selskabs, Ingeniør Reimers's, Landinspektør Birks og Ingeniør L. Jensen's Opmaalinger, fremgaar, at denne har været betydelige Forandringer underkastet saavel Øst som Vest for Hagen. Ud for Bolbjerg og indtil ca. 1500 Fod Vest for dette Punkt er der foregaaet en stadig Indrykning af Kystlinien, saaledes at Løbet mellem „Stareklit“ og Bolbjerg er blevet bredere og bredere. Vestligere er der i Tidsrummet fra 1788 til 1867 foregaaet en betydelig Udrykning af Kystlinien, midt imellem Bolbjerg og Sandnæshage, beløbende sig til ca. 500 Fod; fra 1867 til 1882 en Indrykning og fra 1882 til 1888 umiddelbart Øst for Sandnæshage atter en Udrykning. Ved Sandnæshage og S.V. for dette Punkt er der foregaaet en for den største Strækning Vedkommende permanent Udrykning, der ved Sandnæshage for de forløbne 100 Aar andrager ca. 100 Fod, vestligere indtil 300 Fod. Ved et Punkt beliggende ca. 8,000 Fod S.V. for Sandnæshage har Kysten holdt sig temmelig nær uforandret; nærmere ned ad mod Bunden af Vigløbugten er den i Tidsrummet fra 1788 til 1882 foregaaede Udrykning atter tiltagende.

Havbundens og Grundens Bestaaffenhed.

Som ovenfor omtalt og som det fremgaar af Planerne 5 og 6 — hvorpaa findes indlagt de i Aaret 1888 foretagne Beslinger af Havbunden ud for en Kyststrækning paa begge Sider af Sandnæshage af i alt ca. 18,000 Fods Længde og indtil en Afstand fra Kysten af ca. 3,000 Fod, samt af den N.V. for Sandnæshage beliggende Grund „Bragerne“ og af Løbet mellem denne og Land — bestaar Havbunden N.V. for Sandnæshage i Retning af „Bragerne“ og hen over denne Grund af Sten. Stenbunden træder oftest rent frem og ses at være af samme Bestaaffenhed som den i Bolbjerg forekommende Kalksten.

Øst for Sandnæshage findes Stenbund kun i et smalt Belte, dog i et bredere Parti ud for Bolbjerg. I øvrigt findes Sandbund inden for det undersøgte Omraade, saavel Øst som Vest for det omtalte Kalkbælte mellem Sandnæshage og „Bragerne“.

Paa Landgrunden ved Sandnæshage er Revledannelsen kun lidt udpræget ud for en Strækning af Kysten fra 1,000 Fod indtil 3,000 Fod S.V. for det nordligste Punkt af Hagen. Vestligere fremtræder en stærkt udpræget Revledannelse med 2 à 3 Revler, der, som det fremgaar af Planerne 15 og 16, ere meget varierende med Hensyn til Form og Beliggenhed. Ogsaa Nord og Øst for Sandnæshage findes Revler, der blive mere og mere fremtrædende, jo længere man kommer mod Øst, men dog ikke blive saa udprægede som de først omtalte.

Boringer.

Ved en i 1867 foretagen Boring paa Forstranden ved Sandnæshage fandtes indtil Dybden ÷ 12 Fod en Blanding af alle Slags Kullesten, og derunder indtil